

Hauketo & Prinsdal

Kongeveien

NR 2-2021 // 37. årg

- > - Vil huske ansiktene
- > Østkantens Amazonas
- > Ode til Kjerstin
- > Begravelser i koronatiden
- > Sommerhilsen fra Biskopen

>
Avskjed med
vår kjære Kjerstin

Verdens fineste misforståelse

Etter åtte år som sokneprest avslutter jeg nå arbeidet mitt i Hauketo-Prinsdal kirke, og i en siste andakt i Kongeveien vil jeg ta fram min favoritt-fortelling i Bibelen. For det jeg aller helst leser for meg selv, er den ganske underlige fortellingen om Maria Magdalena som møtte Jesus i hagen etter at han var korsfestet og gravlagt. Hun gikk der og gråt og var fylt av sorg, og så kom Jesus gående i levende live.

Og det utrolig fine og underfundige er at Maria – hun kjente ham ikke igjen. Hun trodde det var gartneren som gikk der i hagen, det var jo ikke noe uvanlig med det! Og det er verdens fineste misforståelse. Akkurat det lille øyeblikket der Maria tror det er gartneren, det er så nær meg, for akkurat sånn er det jo så ofte. Vi ser ikke Guds skikkelse foran oss, vi leter og funderer på livets store gåter. Og det er slett ikke alltid så lett å kjenne Gud igjen.

Så skjer det noe: Mannen i hagen sier navnet hennes, «Maria». Og da er det som om øynene hennes blir åpnet, og hun ser at det er Jesus som står foran henne. Hun har selv sett ham dø, og så står han der lys levende. Det er så lite og enkelt, ingen storslått åpenbaring, bare hennes navn som nevnes. Og hun ser, gjenkjenner og tror.

Jeg lener meg til dette: At han også sier mitt navn, så jeg kan se og tro. Ofte gjenkjenner jeg ham ikke, som Maria. Men da sier han navnet mitt. Den store Gud er både ubegripelig og gjenkjennelig. Både kosmisk og nær. Det lille øyeblikket med Maria og Jesus i hagen, det rommer hele min sammensatte tro.

KJERSTIN JENSEN, SOKNEPREST

Hauketo-Prinsdal menighet

BESØKSADRESSE:
Lerdalsfaret 7, 1263 Oslo
Tlf 23 62 98 50, fax 23 62 98 51
post.hauketo-prinsdal@oslo.kirken.no

KONTORTID:
Tirsdag, torsdag og fredag 10 – 12

ORGANISASJONSNR:
976987586 Hauketo/Prinsdal sokn

GI EN GAVE TIL
HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET:
Kontonr.: 1503.39.29460

DEN NORSKE KIRKE
Hauketo-Prinsdal menighet

Kongeveien

Utgis av Hauketo-Prinsdal menighet
i Den norske kirke

REDAKTØR:
Ansvarlig utgiver: Menighetsrådet
Redaktør: Terje Tørring
E-post: terje@torring.no
Tlf 920 60 821

REDAKSJON/FOTO:
Geir Thorsnæs, Svein-Erik Skibrek,
Knut Sandal, Anders Thylén
og Veronica Kofoed

DISTRIBUSJON:
Hans Petter Heggelund, Lars Tunang,
Anders Thylén og Erik Åstebøl

GRAFISK DESIGN/ LAYOUT:
Ravnbo design (www.ravnbo.com)

TRYKK:
Ottesen AS

GAVER TIL KONGEVEIEN:
Kontonr.: 1503.39.29460

VI FOLDER VÅRE HENDER SMÅ

VI TAKKER GUD

- for at du er nær, også når vi ikke ser det
- for vaksinene som spres til befolkningen
- for våren som utfolder seg
- for tid og ro i hverdagen
- for alle som leder landet vårt gjennom pandemien

VI BER TIL GUD

- for India, som kjemper mot covid19
- for Sør-Sudan, der fredsprosessen har stoppet opp
- for alle bedrifter som rammes av pandemien
- for alle som er syke og ensomme
- for menighetens diakonale arbeid

- JEG VIL HUSKE ANSIKTENE

Da hun kom sa hun at «kirken er folk». Når hun slutter etter åtte år sier hun at det er ansiktene hun vil huske. Folkene. Hun håper hun har sørget for velsignelse til hverdags.

Noen av de største gledene har vært når vi har møttes på tvers av generasjoner, eller store og gode musikkopplevelser med blant annet Prinsdal Sangeri.

> **D**et skjer ganske stille. Som alt annet nå i koronatid uten store samlinger, og med avstand og masker. Kjerstin Jensen tar prestekjolen over armen, takker for seg og drar videre til jobben som prost i Søndre Follo. Et skritt opp og fram i hennes presteliv, og en reise bort fra lokalmiljøet i Hauketo-Prinsdal. Her det bare er god-ord å høre om den lavmælte vestlendingen med det brede smilet og den dype latteren.

Hun tar avskjedspraten på prestekontoret som også har vært hennes lager og møterom. Hun har langt fra bare fordypet seg ved dataskjermen disse årene. Hun har vært på farten. Og har trivdes. Derfor er det vanskelig å svare på hvorfor hun slutter.

– Etter nesten 10 år kan det være fint å «restarte» litt, både for meg og menigheten. Man tenker mer aktivt når man må endre seg. Også synes jeg det kan bli spennende å ta mer lederansvar, sier hun.

Hun sier hun egentlig er litt beskjeden. Men hun ble heiet fram til ledelse i Presteforeningen. Hun har fått smaken på å være med å påvirke det store kirkebildet, med utgangspunkt i en lokal base.

– Så hvorfor har hun likt seg i Hauketo og Prinsdal?

– Det er mange ulike miljøer samtidig her, og menigheten er et «lavkirkelig» fellesskap som passer meg godt. Folk klager ikke på nye salmer i gudstjenesten, og er glade for nye ting som skjer. Noen av de største gledene har vært når vi har møttes på tvers av generasjoner, eller store og gode musikkopplevelser med bl.a Prinsdal Sangeri.

– Men det har skjedd endringer på åtte år?

– Ja, et menighetsarbeid går også i bølger. Det blir preget av endringene i samfunnet. Vi har hatt et generasjonsskifte. Oppslutningen om kirkelige handlinger som dåp og brylluper synker her som andre steder. Kirkens medlemstall minker fordi befolkningen er mer sammensatt.

Likevel har hun opplevet en økende bevissthet om at det er viktig å være kirke for hele nærmiljøet.

– Vi spør ikke om troen til folk i døra til kirken. Det vesentlige er at folk møter noe som er aktuelt og viktig for dem når de deltar. Derfor trenger vi ikke alltid å sette store opptredener som mål. Det viktigste er at de som kommer finner et hjem og et fellesskap, sier hun, og minner om at det var rift om plassene til busstur med ungdomsmiljøet, like før koronaen satte inn:

– Det er viktig å kunne stå midt i utviklingen som skjer, og kunne glede seg over mye av det nye som skjer.

– Hvordan har du opplevet møtet med det internasjonale mangfoldsmiljøet i området?

– Det har hele tiden vært interessante møteflater. Særlig etter at Tauheed-moskeen ble etablert på Hauketo. Jeg har bare gode erfaringer med den kontakten. Det er berikende å møte andre troende. Vi har så mye til felles tross alt.

– Hun forteller om kontakt og dialog i praksis: Fellesturer i Grønliåsen med halal-mat på bålet, og muslimsk eid-fest med hoppeslott for barna. Hun har også hatt hjemmetreff med lokale kvinner fra Ahmadiyya-menigheten.

– Det er viktig at vi både som kirke og nærmiljø holder på denne kontakten og erfaringen. Vi skal jobbe med å ta vare på gode naboer.

Så betydde det nok også noe for den avtroppende soknepresten at imamen fra moskeen deltok på den digitale kirkekaffen etter sluttgudstjenesten, og sa at han ville savne henne både som prest og person.

Mange har likt å høre Kjerstin Jensens ord og prekener. De sier hun snakker så sant om både livet og troen Hun er glad for det. Hun liker å formulere budskapet sitt.

– Jeg har alltid likt å skrive stil. Jeg trives med å forme tanker, men helst med kontroll. Jeg taler helst med manus, og stoler ikke

Det er mange ulike miljøer samtidig her, og menigheten er et «lavkirkelig» fellesskap som passet meg godt.

Hun mener at både hun og menigheten må være synlig og tilgjengelig i nærmiljøet. Som da den lille jenta pekte på henne på Rema 1000 og sa: «Pappa – der er presten».

alltid på Den hellige ånd på talerstolen, ihvertfall ikke i øyeblikket, smiler hun.

Vi snakker om hvordan hun har forsøkt å formidle velsignelse til folk gjennom disse årene. Hun trives ikke så godt med det fromme snakket.

– Jeg kommer fra noe annet. For meg er det mer naturlig å snakke hverdagslig og heller være til velsignelse enn å snakke om det. Det er viktig hvordan vi møter folk. At vi ikke er i veien for hverandre. At vi ikke er for travle...

– *Hvilke ønsker har du for menigheten som du nå forlater?*

– Jeg håper veldig at folk kommer tilbake til fellesskapene etter korona-perioden, eller at de lager nye fellesskap. At folk ikke blir sittende igjen foran skjermene sine. Så håper jeg at det fortsatt skal vokse i sporene som er lagt: Fortsatt dialogarbeid, at menigheten kan finne sin spesielle oppgave i det sosiale og diakonale og bygge videre på profilen som den gode nærmiljøkirken.

Kjerstin er blitt glad i det fine kirkebygget.

– Dette er ikke en middelalderkatedral, men et lyst og godt bygg med dører rett ut mot boligmiljøet. Så nært og åpent. Dette

er et sted å senke skuldrene. Jeg håper kirken her fortsatt skal være raus og inviterende, og virkelige være et møtested.

Som Prinsdals-prest har Kjerstin Jensen vært opptatt av å skape slike møteplasser. Folk ringer ikke uten videre til presten for å be om en prat. Hun mener at både hun og menigheten må være synlig og tilgjengelig i nærmiljøet. Som da den lille jenta pekte på henne på Rema 1000 og sa: «Pappa – der er presten».

– Folk må ha sett deg for å kontakte deg. Hvis vi skal regnes med, må vi være tilstede. Da er relasjonen der når den trengs, og da trenger man verken være døden nær eller å være spesielt kristelig for å ta kontakt. Jeg framsnakker gjerne samtalemuligheten med prest og andre i kirken. Den tjenesten finnes, den er gratis og den er herlig uforpliktende, sier soknpresten.

– *Hva tror du at du vil se for deg i minnet når du tenker på tiden din Hauketo-Prinsdal?*

– Ansiktene. Folkene. De frivillige og ansatte og alle som kom til kirken. Alle jeg møtte, og det vi gjorde sammen for å være nærmiljøkirken.

TEKST: PER FROGNER FOTO: TORSTEIN IHLE

Kjerstin takkes av og hilses av nestleder i Menighetsrådet Per Frogner.

Hvil dere litt!

Endelig sommer i sikte med sola som varmer synet av en korona i ferd med å slippe taket! Hvem av oss har ikke sukket slik i disse dager og lar tankene gå mot ferie- og sommerplaner? Endelig skal vi ta igjen noe av det som har gått tapt!

Når munnbind er borte og 1 meter og to meter, lukninger og små kohorter ikke gjelder lenger – *da* skal det klemmes og nytes i fellesskap, med venner, slekt og familier på både borte- og hjemmebane!

Og er det noe rart at drømmer fyres opp av sola etter halvannet år med innestengte lengsler, angst og uro, ensomhet og fellesskap på skjerm eller gjennom vinduet? Jeg tror at mange har det som meg. I disse dager kjenner jeg meg til tider som kua som har stått på båsen hele vinteren og endelig øyner muligheten til friskt gress og fantasifulle og kåte sprett på grønne enger sammen med andre. Endelig!

Måtte det da ikke gå med deg eller meg – slik vi har sett så mange ganger dette året – at straks noe åpnes glemmes varsomheten og vi fanges av følgene med alt det koronaen har å by på, på sitt verste.

«Evig eies kun det tapte», sa Henrik Ibsen og sa med det at mye av det vi i tider som dette gikk glipp av, har satt spor som det også er viktig å oppdage.

- Kan det være at livet tross alt gikk litt langsommere og det ikke bare var vondt?
- Kan det være at i de små kohorter fikk vi øye på sider av hverandre som vi ellers ville gått glipp av?
- Kan det være at vi gjennom koronatiden også minnes på at vi ikke er herre over livet selv om vi til tider oppfører oss sånn?

Ingen av oss makter å ta igjen det tapte i sommer ved å forstrekke seg etter opplevelser. Derimot viser all erfaring at du og jeg lever best ved å ta med oss erfaringene fra fortiden og leve livet der vi er.

Så hvorfor ikke planlegge sommeren med håp om gode opplevelser i sakte fart så vi ikke sliter oss ut med å skulle så mye? Også tenke hvile etter et strevsomt år, omtrent som en som har sultet i lang tid og må spise langsomt og liksom roe ned mellom hver bit for ikke å bli syk?

Jesus har en invitasjon til oss for en sommer med håp om hvile og ny kraft. Midt i travle dager der Jesus forkynte at Guds rike var kommet nær og hadde det travelt, sier Jesus til disiplene og oss: «Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» For det var så mange som kom og gikk at de ikke fikk tid til å spise engang. (Mark 6,31)

«Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» sier Jesus. Mon tro om det ikke er det vi gjør om vi underveis finner noen pustehull der vi tar en liten prat med Livets herre om livet slik det er?

Kongeveien ønsker deg og dine, en velsignet sommer med hvile underveis!

SVEIN-ERIK SKIBREK

Gudstjenesten får nye melodier

Musikk er en viktig del av gudstjenesten. Salmene varierer fra søndag til søndag, men den liturgiske musikken er fast. Og nå kommer det snart til å bli en forandring i disse liturgiske melodiene i Hauketo-Prinsdal kirke.

Hvorfor skal melodiene byttes ut?

Kirkemøtet, som er det øverste organet for Den norske kirke, ønsker å skape mer gjenkjennelse fra kirke til kirke. Derfor er det ønskelig at menighetene samler seg om noen få musikalske varianter. I en periode har menigheter nå kunnet velge blant mange ulike melodier, og det har gitt lokal valgfrihet, men har også ført til at kirkegjengere har kjent seg fremmedgjort når de har gått til gudstjeneste i andre kirker. Det vil fortsatt være valgmuligheter, men ikke så mange som før. I Hauketo-Prinsdal kirke har vi brukt melodier av Tore W. Aas, som ikke lenger er blant de godkjente alternativene. Og derfor kommer det ny musikk.

Hvilke melodier skal vi bruke nå?

Menighetsrådet har, etter anbefaling fra gudstjenesteutvalget, valgt melodiene i allmenn serie 2. Disse melodiene kan en høre på en lydfil som ligger på menighetens hjemmeside,

www.kirken.no/hauketo-prinsdal. Det kommer til å bli nye melodier på 3 liturgiske ledd: Kyrie, Gloria og Sanctus. Vi beholder de melodiene vi kjenner på bønnesvaret til forbønnen og Agnus Dei.

Når skjer denne endringen?

Vi trenger litt tid til å øve inn melodiene, og det er jo ikke helt enkelt når smittevernsituasjonen gjør at vi ikke kan samles. Men vi kommer til å legge ut noter og lydfiler digitalt, og så blir det en innøvsperiode når gudstjenestene har startet opp igjen. Da er også Prinsdal Sangeri i gang med sine øvelser, og vil kunne bidra som forsangere igjen. De nye melodiene vil senest være i bruk fra 1. søndag i advent 2021.

KJERSTIN JENSEN

Vårmorgen, solglitter mellom trærne, tidlig, litt ør etter natta, stille. Viker av fra gata, følger en liten parkvei nedover. En vegg av løv og grønske møter, går gjennom sløret og er plutselig inne i en egen verden. Skygge, søylehall, trær store små i virvar, vann som bruser, foss, fuglekvitter, fløytende toner, hamringer fra sterke nebb, en symfoni av lyder, et orkester av røster fra krattet og fra høyt under løvtaket. Ljanselva, en vårmorgen.

Gammel løvskog langs nedre del av elva.

Fossekalen – Norges nasjonalfugl – klar til å dykke!

Ljanselva

– «Østkantens Amazonas»

DEL 1

Ljanselva strekker seg som en blågrønn korridor fra Østmarka til fjorden. Den ringler seg mellom to bydeler, utgjør den naturlige grensa, bukker ut, smalner inn, forsvinner nesten og dukker sterkere opp igjen. «Østkantens Amasonas» – en overdrivelse så klart, men har jeg først omtalt Prinsdalsbekken som «Jungelen i Prinsdal» (Kongeveien nr 2, 2018) så er det ingen vei tilbake. Og det er lite annet som kan konkurrere. Naturen langs Alnaelva er mer oppsplittet og påvirket, og Østensjøvannet blir litt for urbant. Nei, betegnelsen passer best på Ljanselva – med elva som selve livsnerven, med frodige og ville skoger, og med et yrende fugle- og dyreliv.

Jeg ble først nysgjerrig på Ljanselva høsten 96, når min kjæreste og jeg første gang tok toget fra sentrum til Hauketo for å se på en leilighet. Straks etter Ljan åpnet landskapet plutselig opp med storslått utsikt, alpinbakke og i bunn av dalføret et hav av løvskog. – Dette må jeg undersøke

hvis vi flytter hit, tenkte jeg. Så skjedde, og nå 25 år senere er det blitt utallige turer både oppstrøms og nedstrøms Hauketo/Ljabru.

Jeg har tenkt å fortelle om naturen langs Ljanselva i to artikler. Denne første handler i hovedsak om det rike fuglelivet nedstrøms Ljabru, i Liadalen mellom Hauketo og Mosseveien. Langs denne delen av elva er det mest løvskog, med svartor og gråor langs elva og edelløvsogger med lind, alm og hassel i skråninger og på koller. Noe steder er det mer bjørk og gran. Elva og jordsmonnet gir frodig og variert vegetasjon, noe som er gunstig for fuglelivet. Frodige elvekantsogger som disse kan ha like stor individtetthet av fugler som tropiske regnskoger.

I antall er det løvsanger, bokfink og trosster som dominerer, de er overalt her. Men hvem gir området karakter? De to «elvefuglene» som søker mat i det strømmende vannet er absolutt karakterarter for området. Den mest kjente av dem, fossekal-

len, er også Norges nasjonalfugl. Denne svartbrune fuglen med hvitt bryst er den eneste spurvefuglen i Norge som henter det meste av sin næring fra vannet ved dykking. Den kan svømme under vann, og finner vanninsekter, krepsdyr, larver og annet godt i vannet eller på bunnen. Den lever der det er stryk og fosser og hekker ofte under bruer og lignende. Langs Ljanselva kan en møte fossekalen året rundt der det er åpent vann. Den andre «elvefuglen» er litt mer diskret og forsiktig, men ikke mindre sjarmerende. Vintererlen ligner en linerle, men den har gulhvitt underside og enda lengre stjert enn sin slektning. Akkurat som fossekalen liker vintererla strykene og fossene best, hvor den hopper på steinene og vasser langs kanten på leting etter vannlevende småkryp. Vintererlen er på tross av navnet ikke her på vinteren, men pleier å komme i mars-april.

Under det høye kronetaket, og med løv på trærne, hører man fuglene mer enn man ser de. Mange arter bidrar til lydbil-

Ljanselvas blågrønne korridor av rik natur fra marka til fjorden har en viktig funksjon både som leveområde og korridor for dyr og planter og som rekreasjonsområde for folk fra to bydeler.

Svartspetten dundrer løs på en grov osp for å lage reirhull. Neste år vil hullet kunne brukes av andre fugler.

Den vakre vintererla er en av karakterfuglene langs Ljanselva.

Gjerdemetten er Norges nest minste fugl, men har en kraftfull sang.

det i Liadalen, herunder sangere som bøksanger (lyder som en mynt som faller på en marmorplate) og munken med sine svarttrostlike driller, og ikke minst gjerdemetten – Norges nest minste fugl men med kraftfulle og intense driller.

Mest av alt er Liadalen likevel spettes rike. Hakkespette dominerer lydbildet under deler av året, fra tidlig vår med tromminger og gjallende rop, og mot forsommeren med ungenes ivrige tiggende etter mat. I Liadalen hekker regelmessig fire spettearter, fra den lille dvergspetten, ikke større enn en spurv, via den vanlige flaggspetten og den fargerike grønnspetten, til den største, den kråkestore sotsvarte svartspetten. Flaggspetten er den av spettene vi oftest ser nær bebyggelsen, og som dukker opp ved fuglebrettet på vinteren. Dvergspetten er mer sjelden og trenger store arealer med løvskog, og er avhengig av morkne trær både for å kunne hakke ut reirhull og for å finne bilelarver til middag. I tillegg til de fire kan en innimellom få oppleve den gråbrune og litt anonyme vendehalsen (men som kan partytrikset med å snu hodet 180 grader rundt). Hakkespette er dessuten nøkkelarter i fugløkosystemet.

Reirhullene de hakker ut brukes bare et år, neste vår hakker de ut et nytt. Virker kanskje råflott å investere i noe nytt så raskt, men det er til glede for mange andre fugler. Svartspettens hull i en grov osp blir ofte hjem for den sjeldne skogduen, mens et meisepar eller en fluesnapperfamilie tar over dvergspettens hull, og stæren flytter inn etter grønnspetten.

Det er ikke bare dyr i lufta og på bakken, i elva går det fisk. Etter at det ble bygget en fisketrapp gjennom tunnelen under Mosseveien går ørreten igjen opp fra sjøen, og kan gå helt opp til dagens jernbanefylling. Men der er det definitivt stopp.

Selv om Ljanselva med kantskoger i partier er vill og gir et urørt inntrykk, er området langt fra urørt. Her har vært

bl.a. møller, kruttverk og en jernbanebru. Rester av brupilarene etter Ljansviadukten og Smaalensbanen står fortsatt, og en liten del av den gamle jernbanetraseen er fortsatt synlig på Sloreåsen. I dag har Ljanselva med tilhørende grøntarealer en egen kommunedelplan, og skal bevares som natur. Elvekorridoren er likevel tett omkranset av bebyggelse, veier, idrettsanlegg m.m., og presset på naturen her er stor. Heldigvis har elva sine vektere. Miljøprosjekt Ljanselva har eksistert i 30 år og har hele tiden arbeidet for å ivareta elveøkosystemet, samt å spre informasjon om naturverdiene. I vinter har de satt opp hekkedekker for fossekallen.

Ljanselvas blågrønne korridor av rik natur fra marka til fjorden har en viktig funksjon både som leveområde og korridor for dyr og planter og som rekreasjonsområde for folk fra to bydeler. I tillegg til alle andre funksjoner og tjenester som et naturlig elv- og skogøkosystem bidrar med, som drenering av nedbørsfelt, vannrensing, flomdemping, karbonlagring m.m. Takk Ljanselva, vi er takknemlige for å ha deg i vårt nærmiljø!

TEKST: ANDERS THYLÉN
BILDER: MATHILDE THUE

DIGITAL AVSKJED FOR VÅR SOKNEPREST KJERSTIN JENSEN

Søndag 25. april var det en litt annerledes kirkekaffe, på flere måter. Pandemien gjorde at den måtte holdes digitalt. Og det var siste søndagen med Kjerstin Jensen som sokneprest. 30 personer satt rundt omkring i sine hjem, drakk kaffe fra egen kopp, og hadde en hyggelig, varm og litt vemodig avskjedsmarkering for Kjerstin Jensen – med sin mann Joar ved sin side.

Kirkekaffen ble godt ledet av Ingjerd Tørring, leder i menighetsrådet, og det var mange som fikk takket Kjerstin for at hun har vært en helt fantastisk sokneprest for oss. Det var blant annet hilsener og takk fra menighetsrådet, fra flere enkeltpersoner og par, fra staben og fra Per Anders Nordengen som nå stepper inn som vikar-sokneprest ut året, fra avtroppende prost Eigil Morvik og fra Holmlia menighet ved Bendik Vollebek. Av de ord som ble brukt fra de som hilste var at hun var utrolig god til å preke – tydelig, ekte, alltid noe nytt – jordnær, arbeidsom, et ja-menneske, flink til å se folk og få kontakt – også med de som ikke gjør mest ut av seg, en veldig god kollega og venn.

Bilde, kake og blomster ble overrakt. Imamen fra moskeen i Prinsdal takket for god kontakt og gjensidig besøk, og lovet å komme på besøk igjen når smittesituasjonen tillater det. Prinsdal

Sangeri takket og sang fler stemt digitalt – om ikke mikrofonene var helt synkrone, var det veldig sjarmerende og fint! Staben ville ikke være noe dårligere, og sang en nydelig «Ode til Kjerstin» som Åslaug hadde laget.

En bildekavalkade fra Kjerstins åtte år menigheten, som Charlotte Randel hadde satt sammen ble det satt pris på. Det var veldig mange situasjoner og ikke minst ulike antrekk. Grand Prix-damen med fjær og bling som løp rundt kirken til inntekt for misjonsprosjektet i Sør-Sudan, er nok en favoritt for mange. Avslutningsvis lovet Kjerstin å komme tilbake til kirken og bl.a. holde innlegg på en temakveld. Tusen takk for at du har vært en så flott prest for oss – og på gjensyn, Kjerstin!

KNUT SANDAL

HILSEN FRA MENIGHETSRADET:

Kjerstin Jensen sluttet som sokneprest i Hauketo-Prinsdal menighet 1. mai. Ved avslutningen fikk hun hilsener fra mange i nærmiljøet. Dette er takkeordene fra menighetsrådet.

Vi har mange bilder i minnet av det vi har opplevet sammen med deg, Kjerstin:

- Som klok og givende gudstjenesteleder så klart.
- Som folketaler ved julegranteninga
- Som utkledd hyrde i utendørs julevandring med barna i koronatiden
- Som Abba-sanger mens du løp rundt kirken til inntekt for Kirkens Nødhjelp.

Men nå, ved avslutningen etter åtte år, vil vi tenke på deg som pilegrim.

Du har ledet oss på søndagsturer i den gamle pilegrimsstien i Grønliåsen. Men du har også snakket med oss om livet som en pilegrimsreise, der vi er mange som går sammen. Vi er på vandring gjennom det sammensatte livet – mot et mål.

Du har vært en leder i den flokken. Pekt på noen veier, og vist oss gamle og nye skatter.

Vi har lyttet til deg med glede.

Folk som er vokst opp i kirken og har hørt de fleste gudsordene før, sier:

- Kjerstin gir meg alltid noe nytt å tenke på.
- Andre sier: Hun snakker sant om livet. Hun bruker aldri en klisjé.
- Noen sier: Hun har evnen til å alltid løfte det vesentlige i samtale.
- Hun er en formidler av evangeliet.

Du har sagt at du som prest synes det er viktigere å være til velsignelse, enn å bare velsigne med ord.

Du har vært til velsignelse hos oss, for alle aldersgrupper og folk i lokalbefolkningen langt utenfor kirkerommet. Det vil vi takke deg for.

Så har du sagt ja. Vært villig, tatt ansvar for store og små oppgaver, sørget for god flyt og samarbeid om resultater.

Vi kunne ikke fått noen bedre prest enn deg. Vi ville ikke hatt noen andre disse årene. Vi hadde ønsket at du ble lenger. Men vi ser at du vil videre til nye utfordringer og muligheter.

Vi ønsker deg alt godt for din videre tjeneste. Vi gleder oss til å følge deg på avstand – og vet at du fortsatt vil være til velsignelse.

Takk for følget pilegrim Kjerstin!

PER FROGNER

HILSEN FRA SVEIN-ERIK SKIBREK:

Hei Kjerstin!

Jeg får gjøre som vi gjør i begravelser – si det triste først og gjøre folk til engler etterpå!

Så kjære Kjerstin!

Jeg hadde håpet du skulle bli her lenger, men jeg innser at de 8 årene vi både har vært kolleger og mye annet, er over. Det synes jeg er trist, men jeg forstår også behovet for å komme videre. Liv Berit og jeg gleder oss på dine vegne og håper og ber om at veien videre vil smake mye av det himmelske for deg og ditt.

Men en slutt har også en begynnelse.

Jeg husker menighetsrådsdagen i 2012 da Helge Fjeldstad hadde vært på intervjurunde i Bispegården. Det var omtrent sånn: *«Jeg har sett drømmepresten. Det er henne jeg vil ha. Det er henne vi må få. Navnet er Kjerstin Jensen»*. Så fulgte noen beskrivelser som bare en mann kan gi av en kvinnelig prest.

Jeg vet ikke hva som ble sagt og gjort i det intervjuet, men det tok ikke lang tid før jeg og mange med meg forsto hva Helge hadde sett. For med ditt gode vesen er du vennlig, men tydelig til stede med varme og energi. Ikke bare for menigheten, men også for Dalen for øvrig. Ikke bare i det store, men også i det små. Du ser folk, du taler godt og du vil godt.

I 2013 sveivet vi Kongeveien i gang igjen og i det første nummeret presenterte vi deg med et av de beste forsidebildene vi har hatt. I intervjuet som Per Frogner hadde, sa du tre ting som Liv Berit og jeg og mange med oss har opplevd godt med deg. Du sa:

- For meg er Kirken folk
- Gudstjenesten skal vise oss hvordan Gud er
- Folk skal oppleve Kirken som «Her hør me te!»

Det kan sies mye om dette, men gjennom det siste punktet «Her hør me te», har du vist veien ved selv å være til stede og la deg bruke i menighetens ulike kulturer og fellesskap med ekte engasjement, med nærhet, varme og dyktighet.

Utover alt det andre – for meg personlig i Kongeveien, på Tema-kveldene, som kollega og i våre små og store samtaler underveis – og dessuten i oppfølgingen av Liv Berit og meg. Når du har

vært der har du gitt oss andre opplevelsen: «Her hør me te!»

Så til landing: I Kongeveien nr 1 i 2013 er det bilde fra innsettningsgudstjenesten. Du kneler og rundt deg ser vi fungerende prost Espen Feilberg Jacobsen, ungdomslederen Nicolai Skaslien Olsen, menighetsrådsleder Helge Fjeldstad og meg som fungerende sokneprest i bønn sammen med resten av menigheten.

Vi ba for deg og din tjeneste at den måtte bli velsignet for deg og dine og at du og i din tjeneste måtte bli til velsignelse for menigheten, for Dalen og for oss som enkeltmennesker i stort og smått. I dag vil jeg si til deg at vi har fått bønnesvar. Det heter Kjerstin Jensen, hennes liv og tjeneste for, i, med og iblant oss har du vært til velsignelse.

Og jeg sier til slutt med Paulus (Fil 1,6): *«Jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i deg, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag»* – også i Søndre Follo.

TEKST: SVEIN-ERIK SKIBREK

Ode til Kjerstin

Melodi: Blåbærturen

Det var en deilig vårsøndag i året 2013
Da Kjerstin kom til Prinsdal som vår nye sokneprest.
Og vi fikk lære kjenne den allsidige Fru Jensen
Hun mestrer mange hatter og har òg hatt streikevest.
I menigheten vår har hun gjort både smått og stort
Du ville knapt nok tro hvor my' forskjellig hun har gjort
For Kjerstin har holdt prekener og hun viet par
Og hun har ledet utvalg og begravet manges far
Og kledd seg ut som papegøye og en gjetermann
Døpt konfirmant og baby til nytt liv med ånd og vann.

Ja, selv med dialekt fra landets vestelige bredde
Har Kjerstin snakket tydelig og stort sett blitt forstått
Ja, hun har trofast prekt om det som i de dager skjedde
Og utstyrt julemarkedet med dødninghodevott
På søndagene er hun ofte først og drar hjem sist
Har mang en gang gitt skyss hjem til en stakkars organist
Og Kjerstin har klipt andaktsfilm og laget quiz på zoom
Lever presang på dører for å få en døpeboom
Og sammen med Charlotte har kjørt juletre med heis
Og syngende løpt kirken rundt med en parykk som sveis.

Men nå skal hun forlate oss, bli prost i Søndre Follo
Vi kommer til å savne hennes gjerning og person
For nå blir vi alene her i Prinsdal, sør i Oslo
Vi håper at den nye presten blir identisk klon.
For hvem kan fylle hennes alba, gå i hennes sko?
Vår Kjerstins minne vil for alltid i vårt hjerte bo
Flanellografen mestrer hun med fingerspitzgefühl
Og leder stødige pastamesse trass i ungehyl.
Ja, kjære Kjerstin, det er klart vi vil jo savne deg!
Men ønsker deg alt godt og lykke på din nye vei!

ASLAUG HEGSTAD LEIRVÅG

Svein Egil Skotte

Nygift i 2010 flyttet jeg til Øvre Prinsdal sammen med min kone etter å ha bodd mange år på Frogner i Oslo. Her oppe trives vi veldig godt med kort vei til skog og mark og et fantastisk nabolag. Dette passer meg svært godt da jeg er oppvokst like ved skogen i utkanten av Notodden by. Vi setter også pris på den korte veien fra Prinsdal til sentrum og til sjøen. Jeg har vokst opp i et kristent hjem, har regnet meg som troende hele livet og har bl.a. deltatt i KFUM, Skolelaget og Den norske kirke.

199 [♯]

T Johan Halmrast 1890
O Jens Otterbech 1921 (Ns)
M Kristian Wendelborg 1890

Å sa - li - ge stund u - ten li - ke, han
O åv - du - gas, åv - du - gas bod - du, son
le - ver, han le - ver en - nu! Han van - drer i
eal - lå, son eal - lå ain dål. Son jåp - mi - ma
sei - e - tens ri - ke, n sør - ger da
bad - jel lea vuoi - tån, mor - ra - šis
du? Han er ik - ke l - ven, hvor
leat? Son ii leat šat v - dis, gos
blek - net i dø -
jåp - min sis' galm -

Å SALIGE STUND UTEN LIKE

Norsk salmebok nr 199

TEKST: JOHAN HALMRAS 1890
MELODI: KRISTIAN WENDELBOG 1890

1 Å salige stund uten like,
han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven,
hvor bleknet i døden han lå;
jeg levende så ham i haven,
og aldri så skjønn jeg ham så,
jeg levende så ham i haven,
og aldri så skjønn jeg ham så.

2 Han lever, og jeg skal få bringe
hans venner det salige ord –
tenk, jeg som er ringest blant ringe,
den minste han kjenner på jord.
Tenk, jeg skal hans hilsen frembære,
å kunne jeg synge det ut!
!; Mer kunne ei engler begjære
enn gå med så salig et bud. !;

3 Å salige stund uten like,
han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde,
og dvelte ved gravnatten kun;
!; så fikk du den levende møte,
å salige, salige stund! !;

MIN FAVORITTSALME:

Å salige stund uten like

Da jeg ble utfordret til å dele min favorittsalme i Kongeveien, var det vanskelig å velge en spesiell salme siden jeg har mange favorittsalmer og alltid har vært glad i salmer. Jeg havnet til slutt på "Å salige stund uten like", en fantastisk påskesalme som har fulgt meg hele livet. Da jeg var barn, ferierte familien på Sørlandet i påsken. Et kjært minne derfra, var å bli vekket tidlig påskemorgen med denne melodien sammen med salmen "Påskemorgen slukker sorgen" som min organistutdannede far spilte på vårt gamle psalmodikon i sørlandshuset vårt. Ringen ble sluttet da min kone også var svært glad i "Å salige stund" og hadde som tradisjon, hver påskemorgen å sette på en CD med denne salmen i sangeren Gunstein Draugedalens versjon.

Det som også fascinerer meg ved denne salmen, er historien om tekstforfatteren Johan Halmrast som hadde et svært strevsomt og vanskelig liv. Da han var 12 år gammel gikk faren konkurs og Johan fikk derfor aldri tatt noe utdanning. Som autodidakt livnærte han seg som skribent hele livet og skrev dikt, reportasjer og fortellinger. Men han slet med svak helse, hadde trolig pukkelrygg og skal ha vært kortvokst og med deformerte hender. Til tross for en viss popularitet døde Johan Halmrast i fattigdom 46 år gammel og bare noen få mennesker fulgte ham til graven. Sett på denne bakgrunn blir frasen fra vers 2 veldig personlig og sterk: "Tenk, jeg som er ringest blant ringe, den minste han kjenner på jord. Tenk, jeg skal hans hilsen frembære, å, kunne jeg synge det ut!" Halmrast har levd seg inn i Maria Magdalenas tanker og følelser like etter at hun møtte Jesus utenfor den tomme graven og han kalte først salmen "Maria Magdalenas jubel".

Johan Falkberget var også svært begeistret for teksten: "Det er et episk dikt på tre vers – fullkomment uten plett og lyte, sett ut fra et poetisk synspunkt. Og som kristelig innforlivelse en juvel!" Melodien til salmen er skrevet av Kristian Wendelborg som var musikk lærer på Møllergata skole og siden organist i Sagene kirke i mange år.

SVEIN-EGIL SKOTTE

Organistvikar

Organist Tone K. Holmgren vil være vikar i 50% stilling fra 1. mai til mars 2022.

Tone har arbeidet som daglig leder i Holmlia menighet, før hun arbeidet med trosopplæring, diakoni og kirkemusikk ved Sjømannskirken i Berlin. Med lang musikalsk utdannelse bak seg, valgte hun da familien flyttet tilbake til Norge, å ta kirkemusikalsk utdannelse ved Musikkhøgskolen. Hun har siden september 2020 vikariert i Lambertseter kirke ved siden av studiene, som fullføres denne våren. Vi ønsker Tone velkommen til vår menighet og stab.

Tone K. Holmgren: th897@kirken.no / 98649221

VOKSENDÅP

Å døpe voksne er det ikke ofte vi gjør. Derfor var det gledelig å bli oppsøkt på prestekontoret av en dame som ønsket å bli døpt. Flora kommer opprinnelig fra Kina, men har bodd i Norge i mange år og er nå bosatt i Prinsdal. Søndag 2 mai var derfor en stor dag for henne og for de få som på grunn av pandemien fikk være tilstede i kirken. Det ble en sterk og fin opplevelse for alle som var tilstede da Flora bekreftet troen som hun har funnet fram til på egenhånd, og da hun i dåpshandlingen fikk bekreftet Guds nærvær. Hun ønsket å bli døpt fordi hun ville ha en ny start i livet sitt, og fordi hun gjennom kristentroen hadde funnet fram til en kjærlig Gud. Faddere var to av menighetens faste kirkegjengere. De laget en liten markering for henne etterpå slik at hun også fikk en «feiring» av dåpsdagen som for henne var stor og betydningsfull.

Illustrasjonsfoto

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til **13130** (200 kr),
VIPPS en gave til **13130** eller
gi på konto **3201 52 74165**

Like før Norge ble ”stengt” ned i mars 2020 og hele verden ble endret av det usynlige koronaviruset ble jeg ansatt i 30 % vikarprest-stilling Hauketo-Prinsdal. Dette oppdraget besto hovedsakelig av gudstjenester og tjenesteuker med begravelser. I løpet av det første korona-året hadde jeg 21 gravferder. Dette har vært en spesiell erfaring som har gitt meg sterke, lærerike og tankevekkende erfaringer som Kongeveien har bedt meg sette noen ord på.

I gravferder er det sterke følelser. Og det er vanligvis mange mennesker tilstede som uttrykker følelsene med nærhet. Da koronaen kom ble det satt sterke begrensninger til å være samlet, og avstand ble måten vi måtte forholde oss til hverandre på. Selv om det meste ble stengt, har allikevel gravferder hele tiden vært tillatt. Allikevel endret viruset mye av innholdet vi er vant til fra gravferder. Vi måtte fjerne oss fra noe av det mest menneskelige vi tar i bruk i sorg-situasjoner; nemlig å være nær, klemme, holde rundt og ta på hverandre. Ikke engang et håndtrykk med de pårørende har vært mulig. Viruset har dermed tatt fra oss noen av de viktigste verktøyene vi har i møte med sorg og sørgende. Nærvær for å gi hverandre trøst ble noe av det far-

ligste. Vi har måttet være nær med avstand. Noen ganger har jeg spurt meg selv; hva er en gravferd når kisten er senket eller kjørt bort uten at de som var tilstede kunne berøre, ta hverandre i hendene og holde rundt?

Midt i denne underlige situasjonen er jeg imponert og stolt over hvordan vi prester i samarbeid med ansatte i kirkene og særlig begravelsesbyråene allikevel har klart å gi pårørende en verdig avskjed med sine kjære. Gravferd er blant de viktigste situasjonene i livet. På tross av de strenge avstandsbestemmelsene har vi klart å ta vare på den viktige respekten og verdigheten som en gravferd krever.

onotiden

Før gravferden har mange pårørende hatt en belastende siste tid med sin kjære på grunn av besøksrestriksjoner på sykehjem eller sykehus. Mange har ikke kunnet ta imot besøk, og flere har ikke fått være tilstede i livets siste fase. Samtalen med byrået har måttet skje på telefon eller via skjerm. Selv har jeg lagt stor vekt på å treffe pårørende fysisk i sorgsamtalen. Det er ingen skjerm som kan erstatte det fysiske nærværet i slike situasjoner. De gangene jeg ikke har kunnet gå hjem til pårørende har vi brukt kirken for å samtale om avdøde og om begravelsen.

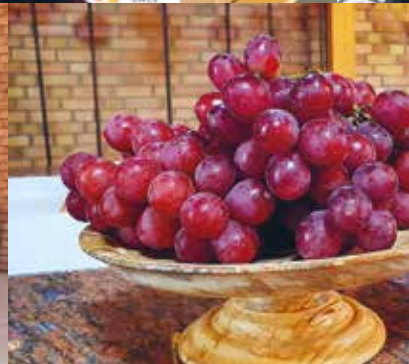
Før gravferden har de få som skulle være tilstede måttet forhåndsregistrere seg. Selv om gravferder i lange perioder har vært ett av de eneste stedene vi har hatt lov til å være samlet, har det vært begrenset hvor mange som har hatt lov til å være tilstede. Med maksimum 30-50 lovlig tilstede har det vært glissent i de store kirkene som vanligvis er fulle under begravelser. Mange som har ønsket det har ikke fått mulighet til den viktige sorgbearbeidelsen det er å være tilstede i en gravferd. Noen har valgt å streameremonien, og på den måten har flere kunnet se gravferden. Men mange har fortalt at det har vært langt fra det samme å ta avskjed med et medmenneske fra en skjerm i stuen uten å møte andres blikk, uten å hilse på noen på vei inn

i kirken og uten å stå sammen med de sørgende i tomheten etterpå.

De som har kunnet være fysisk tilstede i gravferden har blitt møtt av antibac ved inngangen. Pålegg om munnbind har gjort at vi noen ganger ikke engang har sett hverandres ansikter. Under smittetopper har det til og med vært forbudt å synge salmene som er trykket i programmet. Under gravferden har alle fått henvist plasser og sittet alene eller sammen med sin lille kohort. De viktige minnesamværene hvor minner deles, sorgen settes ord på og hvor mennesker treffer hverandre, har heller ikke vært mulig å arrangere.

Koronaåret har gitt mye ettertanke og refleksjoner. Gravferder er viktige markeringer i våre liv. Derfor er det godt å ha erfart at vi på tross av de nødvendige begrensningene har maktet å ivareta respekten for avdøde og verdigheten for de pårørende som på grunn av viruset har vært i en dobbelt vanskelig situasjon.

AV PER ANDERS NORDENGEN

ALTERNAPÅSKE AN

En sykkel full av papirposer. Et tre fullt av hengende egg. Et vindu fylt med både et vaskefat, ikoner og noen palmer. Påsken ble annerledes i kirken i år også.

Etter et år med nedstenginger, planer som ikke ble noe av og en amputert kirkejul hadde menigheten håpet på å feire sin håpshøytid – påsken – med gudstjenestefellesskap og fest. Påsken ble seende annerledes ut på overflaten, men budskapet er det samme: Håpet er ikke avlyst!

Det ble tidlig tydelig at påsken også i år måtte gjøres annerledes så menighetsrådet, de frivillige og ansatte la hodene i bløt og la alternative planer: Barnehagene, som pleier å komme til gudstje-

neste ble invitert på ubemannet påskevandring. Påskeløype for de minste ble hengt opp rundt kirka til glede for familier. Det tradisjonelle påskeverkstedet ble til en Gud-i-bag, eller hjemmeverkstedspose, som enten ble plukket opp i kirka eller levert på dørene. Kirkevinduene fikk nok en gang en make-over og gikk fra fargerik karneval/fastelavensutstilling, til vakker påskeutstilling med elementer fra de ulike dagene i den stille uke, samt symboler og annet som forbindes med påsken. I treet der det til jul hang julepynt ble nå egg hengt opp. Og i infotavla ble det hengt et større påskebanner.

HVORFOR ER IKKE PÅSKEN PÅ SAMME TID HVERT ÅR?

OK, alle vet at julaften er 24. desember. Men hvorfor varierer datoene for påsken og noen andre kirkelige høytider? Her kommer forklaringen.

Første påskedag var i år på 4. april. I fjor falt den på 12. april, og neste år er det 17. april som gjelder. Dette er jo betydelige forskjeller, som kanskje ikke er helt opplagte.

For å finne svaret må vi faktisk til månen. Men før dere hopper inn i en rakett: Det er tidspunktet for en fullmåne som er nøkkelen.

Første påskedag faller alltid på den første søndagen etter første fullmåne etter vårjevndøgn. Grunnen er at det var fullmåne på sabbaten som var dagen før Jesus stod opp første påskedag, på en søndag. Vårjevndøgn inntreffer 20. eller 21. mars hvert år. Første påskedag kan dermed falle mellom 22. mars og 25. april.

Denne måten å beregne dato for påsken på, ble innført på kirkemøtet i Nikea i år 325. Det var en del krangling om datoer før det. Kongeveiens skribent er ikke kompetent til å gå inn i alle detaljene her. Men uenighetene var et utslag av at påsken var en jødisk høytid før det som skjedde med Jesus. (Jesus og disiplene var jo i Jerusalem for å feire den jødiske høytiden da Jesus ble arrestert, dømt og korsfestet.) Og de kristne ønsket å feire påsken på en søndag, dagen da Jesus stod opp.

Datoen for påsken påvirker også datoen for andre høytidsdager. Kristi himmelfartsdag feires 39 dager etter første påskedag. Det markerer at Jesus for opp til himmelen 39 dager etter oppstandelsen første påskedag. I år falt denne dagen på 13. mai, neste år blir det 26. mai.

Og 1. pinsedag feires 49 dager etter at Jesus stod opp – altså 10 dager etter Kristi himmelfartsdag. Pinsen er til minne om at Den hellige ånd kom til apostlene. I år er 1. pinsedag søndag 23. mai, neste år faller den på 5. juni.

TEKST: KNUST SANDAL BILDE: PIXABAY

KILDER: ARTIKLER PÅ NRK.NO OG NETTAVISEN.NO

NO 2021

Inne i kirka ble det også pyntet til påske med ulike kunst og meditasjonsstasjoner med preg fra de ulike påskedagene. Disse kunne besøkes på åpen kirke palmesøndag, skjærtorsdag og 1. påskedag.

Hele staben bidro også til at det både palmesøndag, skjærtorsdag, langfredag og 1. påskedag ble lagt ut en egen andakt på menighetens nettside, Youtube-kanal og på Facebook. Der kan du fortsatt finne disse, samt bilder og glimt av hvordan påska likevel ble fylt med håp og glede.

EIVIND TJOMSLAND SPILLING

Bringebærmoussekake med browniesbunn

Leter du etter en spennende sommerkake? Hva med å lage en frisk kake med smak av bringebær og sjokolade?

Bringebærmousse kake med browniesbunn er en herlig kake som du forelsker deg i etter første bit. Dette er en morsom kake som vil imponere gjestene! La oss begynne med bakingen, jeg forteller deg hvordan i oppskriften under.

Oppskrift

Browniesbunn

- 65 g smør
- 100 g sukker
- 1 stk egg
- 10 g Freia bakekakao
- 0.3 ts salt
- 30 g hvetemel
- 100 g hakket kokesjokolade

Bringebærmousse

- 200 g bringebær
- 1 dl sukker
- 4 gelatinplater
- 2 dl kremfløte
- 100 g naturell kremost

Kakepynt

- 6 stk bringebær
- Freia Melkehjerter
- 2 stk Cocoa wafer sticks Bolero – med sjokolade og hasselnøtter
- Dr.Oetker Chocolate hearts

Browniesbunnen

Vi starter med å lage browniesbunnen. Sett ovnen på 175 grader. Smelt smøret og skru av platen. Hell sukkeret sammen med smøret i kjelen og bland dette sammen med en slikkepott. Finn fram en liten bakebolle og miks egg, bakekakao og salt sammen. Ha deretter i smør og sukkerblandingen. Tilsett så melet og miks til du har en tykk, klumpfri røre.

Hakk opp kokesjokoladen og rør dem inn i røren med en slikkepott. Hell røren over i en rund kakeform på 22 cm. Stek kaken midt i ovnen på 175 grader i ca. 15 min. Ta kaken ut av ovnen og la browniesbunnen få kjøle seg ned i formen sin.

Bringebærmoussen

Vi fortsetter med å lage bringebærmoussen. Kok opp bringebær og sukker i en kjele. Rør godt sammen til ingrediensene har smeltet sammen til bringebærsyltetøy. Hell så bringebærsyltetøyet i en bakebolle og miks til du har en klumpfri blanding. Bløtlegg gelatinen i litt kaldt vann i 5 min. Ta så gelatinplatene ut av vannet og klem ut vannet av dem. Hell så ut vannet og legg gelatinplatene tilbake i kjelen med to ss med bringebærsyltetøy. Kok dette opp og rør godt til det har smeltet sammen.

Pisk kremfløten og ha i kremosten. Miks dette godt sammen til du har en tykk krem. Hell bringebærsyltetøyet og gelatinblandingen i kremen. Miks alt sammen til du har fått en fin rosa bringebærmousse. Hell bringebærmoussen over i kakeformen med browniesbunnen. Sett formen i fryseren og la den stå der over natten. Kaken er ferdig når den er stiv og ikke lenger flytende.

Kakepynt

Ta kaken ut av fryseren og legg den over på et kakefat. Dekorér kaken med fin kakepynt som er beskrevet i oppskriften eller lag ditt eget unike kakedesign. Når du er ferdig med å pynte så kan du sette kaken i kjøleskapet til du skal servere kaken. Blir det rester kan du fint fryse ned kaken igjen.

Håper det smaker!

TEKST OG FOTO: VERONICA KOFOED

Her til høyre ser du et «dokument» fra vårt område datert 30. april 1935. Det omhandler samarbeide mellom to av våre eldgamle gårder, nemlig Hauketo og Øvre Prinsdal. Det er forpakteren på Øvre Prinsdal som søker om medlemskap i Ljan Innkjøpslag. Vi ser at Hagbart Hansen kom fra gården Østre Løe ved Nesodden Kirke til Prinsdal den 14 april 1935. Han hadde da 4 kuer og en hest. Hagbart var med og «lunnet» tømmeret som ble hugget for å lage Prinsdal Idrettsbane i 1951 – og vi husker ham som en koselig «bonde». Han døde i 1969. Knut Solberg eide Hauketo gård i flere tiår. Han døde i 1944.

Apropos Øvre Prinsdal og hester: I dag er det ikke 1 hest som i 1935, men 19 stykker. Hester har dominert områdene rundt Øvre Prinsdal gård i flere tiår, heldigvis. Jeg kan ikke navnene på alle selv om jeg passerer de fleste nesten hver dag. Men her er noen: Kongen, Astor, Nikko, Senato, Knerten m.fl. Den vakre unge damen som er «oppstaller» for hestene er CELINE. Hun setter hestene ut hver dag, og så tar eierne dem inn igjen mot kvelden. Celine er glad i hester og flink til å jobbe med dem og rundt dem. Hestene vrinsker når de venter på høyet sitt. Høyt og bestemt. Celine vrinsker ikke, men gjør jobben stille og lyd-løst. Bra Celine!

Bildet til høyre viser Hagbart Hansen sittende på en stor stokk på sleden bak hesten «Bruna» under lunning ved det som skulle bli Prinsdal Idrettspark. Året er 1951. Bildet under viser det eldgamle «Svalgangshuset» på Hauketo gård. Året er 1979.

TORE BURUD

KONGEVEIEN FOR 30 ÅR SIDEN:

KONTAKTORGAN FOR HAUKETO & PRINSDAL MENIGHET

NR. 5 – MAI 1991

7. ÅRGANG

KONGEVEIEN

Miljø

Kirken åpnet sine armer

Gjennom ei hel uke har kirkens folk i dalen åpnet sine armer til inkluderende fellesskap. Og folk kom! På midtsidene får du en kavalkade over kirkeuka, men Anja Zwicky – hvorfor drar dere igang et slikt prosjekt?

– Når menigheten arrangerer kirkeuke er det for å åpne kirken mot bygda. Disse dagene gir kirken og resten av lokalsamfunnet anledning til å være sammen om noe. Samtidig vil vi gjerne gjøre Gud synlig på mange måter, og det kan vi ikke minst gjøre gjennom hyggelig og inspirerende samvær med våre sambydinger.

Anja Zwicky i Hauketo og Prinsdal menighetsråd forteller engasjert om mulighet til å samle oppmerksomhet om kirken ved å ha en slik markering. Både at den er samlet i tid og ved å bruke folk som er kjent for noe, forsterker oppmerksomheten.

– Og Kirkens budskap fikk også plass?

– Ja så absolutt. Hele uka var innrammet av to spesielle gudstjenester, og vi tok tid til ettertanke og til å stanse opp under orgelmeditasjonene torsdagskvelden. Anja Zwicky poengterer at det store spennet i arrangementene ikke var noe forsøk på å få flest mulig inn til en andakt. Egenverdien av å møtes må kirken ta på alvor, mener programutvalget, og det var også en av grunnene til at arrangementene hadde en lav terskel.

Etter to år er kirkeuka i Hauketo og Prinsdal blitt tradisjon, så kan vi begynne å glede oss til neste år?

Eldregeneral Per Hovda sier sin mening side 7

Bjørn uten band, men med ærlighet, latter og gråt. Side 8-9

En norsk buddhist kan du møte på side 12

SOMMERHILSEN

FRA BISKOPEN

«Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som du har satt der, hva er da et menneske- at du husker på det, et menneskebarn- at du tar deg av det?» (SALME 8)

Vi går mot lysere netter. Kanskje vil du som jeg sitte ved Oslofjorden eller på balkongen utover natta og ta inn himmel, hav og solnedgang? Kjære leser, jeg håper at du kan erfare at du er velsignet.

I samisk tradisjon brukes samme ord for skapelse og velsignelse: 'sivdnidit'. Dette er en religiøs praksis som vi kan finne i hele Sápmi. Oftest utføres denne praksisen ved at en tenker eller uttaler noen velsignelsesord. Innimellom inngår også små ritualer som for eksempel å korse seg selv. *Sivdnidit* er en praksis som hører til hverdagen, og som understreker den nære sammenhengen mellom skaperverket og Gud selv, og at vi møter Gud i skaperverket. Den kan være en måte å be aftenbønn på, bønn før og etter maten eller når man skal gi seg ut på reise.

Ordet velsignelse betyr «å tale vel om». Samtidig er Guds velsignelse mer enn ord. Å være velsignet av Gud er å bli båret av Guds kjærlighet i livet. Å være velsignet betyr ikke et liv uten bekymringer, sorger og nød, men at Gud er med oss i alle dager og alle slags dager. Den nære sammenheng mellom ordet skape og (vel)signe på samisk: *sivdnidit*, hjelper oss til å se enda tydeligere at jorda, skaperverket også omfattes av velsignelsen.

Skaperverkets storhet og skjønnhet vitner alltid for oss om Guds kjærlighet. Jeg har oversatt denne velsignelsen fra svensk til nynorsk. Med denne ønsker jeg deg og dine en velsignet sommer:

*Signa være
jorda
den vakre blå planeten,
heimen vår i kosmos.*

*Signa være
all god vilje
ærlegdom og kjærlege gjerningar.*

*Signa være
lyset
i menneskehjarta.
Måtte det vekse seg sterkt,
famne om mørkret
og føde fred og forsoning*

VELSIGNELSE «SIGNA VÆRE JORDA».

MARGARETA MELIN O: KARI VEITEBERG

Finn veien til Jesus!

Hjelp Maria, Peter og Johannes med å finne veien til engelen i den tomme graven, og videre til Jesus! (Tegning: Kari Sortland)

Finn fem feil

Maria Magdalena løp og fortalte disiplene at Jesus var stått opp fra de døde. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?
(Tegning: Kari Sortland)

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00.

Vitser

Klassen hadde matteprøve. En av oppgavene var slik: «Et hus har 5 etasjer. Hver etasje har 20 trappetrinn. Hvor mange trappetrinn må du gå for å komme til toppen?»

– Enkelt, tenkte Ole, og skrev: «Alle.»

- Hvordan er den nye gitaren din?
- Jeg måtte kaste den.
- Hvorfor det?
- Den hadde jo et stort hull i midten!

Hva får du hvis du krysser en kalkulator med et menneske?
Svar: En venn du kan regne med.

OPPSLAGSTAVLE

Prosjekt KIRKEPARK

Kongeveien har tidligere presentert Hauketo-Prinsdal sitt kunst-prosjekt «Kirkeparken». Den lokale kunstneren Atle Næsheim vil lage 4 installasjoner rundt kirken: «Huset», «Alleen», «Labyrinten» og «Hvilestedet». Ønsket er at parken blir et sted til glede, hvile og ettertanke for folk i dalen.

Vil du være med å støtte prosjekt kirkepark?

Vipps: #10805 eller
Konto: 1614 2777 324

Merk: «Kirkepark»

Les mer: kirken.no/hauketo-prinsdal

KONFIRMANT
20 ✦ 22

Hei, du som er født i 2007! Vi ønsker deg velkommen som konfirmant 2022!

I konfirmasjonstiden får du oppleve:

- Gode fellesskap
- Undervisning og samtaler om livets små og store utfordringer
- Å bli kjent med kirka gjennom ulike aktiviteter
- Konfirmantleir på Tjellholmen (på Hvaler).

Påmelding til konfirmasjonen skjer på nettsiden vår: www.kirken.no/hauketo-prinsdal

Infomøte i løpet av høsten 2021

Konfirmasjon 2022:

Hauketo-Prinsdal kirke: Lørdag 17. september

Holmlia kirke: Lørdag 10. september

DEN NORSKE KIRKE

FASTE AKTIVITETER

I HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET

Med forbehold om endringer dersom smittesituasjonen forandrer seg. Følg med på www.kirken.no/hauketo-prinsdal

FOR BARN

Annenhver torsdag (i oddetallsuker) kl 11–13 inviteres foreldre med baby (0–1 år) til kirken for sang, bevegelse, fellesskap og lunsj. Under de strengeste smittevernsrestriksjonene er tilbudet blitt digitalt og livestreames på Facebook. Les mer på fb.com/HPBabysang. Vil du vite mer eller stå på liste for å få SMS-påminnelse, kontakt kateket Eivind Hildre Spilling, telefon 40 04 54 43 og mail es724@kirken.no

Barnas 5-minutter

I gudstjenesten kl 11, som ikke er familiegudstjeneste, vil det være «Barnas 5-minutter» et gudstjenesteinnslag for barn. Lekerommet med tegnesaker, barnebøker og leker er alltid åpent.

PASTAMESSE

En kort hverdagsmesse i barns høyde, Kanskje det kommer en papegøye forbi? Etterpå spiser vi middag sammen i menighetssalen. Passer for barnefamilier, ta gjerne med besteforeldre om ikke mamma eller pappa kan komme. Ønsker du mail med invitasjon til Pastamesse? Gi beskjed til Ingrid Louise Mehus, mail ingridlouisemehus@gmail.com

HP Junior

HP Junior er vanligvis et tilbud for skolebarna rett etter middag i forbindelse med Pastamesse, men har vært avlyst gjennom pandemien. Formen med å lære gjennom lek, forming og nære samtaler har vært lite kompatibelt med godt smittevern, så vi kommer sterkere tilbake når smittetrykket letter. Kontaktperson: Eivind Hildre Spilling, telefon 40 04 54 43 og mail es724@kirken.no

HP Kluzz

Familiegruppe i Hauketo-Prinsdal kirke som samles ca en tirsdag i måneden kl 17.15–18.30, enten i kirka eller ute i naturen. Barna får utfolde seg kreativt og åndelig gjennom sang, dans og drama, og lek og læring i skog og mark. Foreldrene lager mat og skravler, og så samles alle rundt middagsbordet/bålet. Kvelden avsluttes med en kort skumringsstund. Ta gjerne kontakt med Karianne Stokke Gjerstad, telefon 41 47 64 03 og mail kariannestokke@kfuk-kfum.no

HP Tweens

Vi har et "etter skoletidstilbud" for deg som går i 5., 6. og 7. klasse, som avslutter i mai. Vi starter opp med ny gruppe fra høsten.

Liker du å snekre, synge, ha konkurranser og lære noe nytt? Er du interessert i å høre mer om tro og hva som står i Bibelen?

Da er du velkommen på HP-tweens i Hauketo-Prinsdal kirke! Bli med på spennende aktiviteter og spis god mat sammen med andre TWEENS.

7 samlinger inkl mat og materiell kr. 200,- påmelding til Susanne Dommersnes Sivertsen: mail sd272@kirken.no

FOR UNGDOM

HåPe – SJIBBOLET (UNGDOMSARBEID)

HåPe – Sjibbolet er et ungdomsarbeid som består av klubbtilbud og Ten Sing kor, i tillegg til grupper for dans, drama, teknikk, band, visuell kunst, og film. Sammen drar vi på turer, holder konserter, lager revy og har godt fellesskap for ungdom (8. klasse og oppover).

Vanligvis skjer dette i kirken hver torsdag fra kl 18 til 20.00, men under pandemien har også mye skjedd på de digitale plattformene Discord og Teams og i mindre grupper/kohorter.

Interessert i å høre mer eller bli med? Ta kontakt med Eivind Hildre Spilling, telefon 40 04 54 43 og mail es724@kirken.no

HVILEPULS

Er en ungdomsmesse med lovsang, andakt og bønnevandring som vanligvis holdes hver torsdag kl 20.00–20.30 i kirkerommet, men under pandemien har inngått som en del av det digitale HåPetilbudet. Når det blir trygt vil ungdommene igjen få servert kveldsmat etter Hvilepuls (kl 20:30) i menighetssalen.

FOR VOKSNE

PRINSDAL SANGERI

Hauketo-Prinsdals allsidige kirkekor med øvelse hver tirsdag kl 20.00–22.00. Er du glad i å synge, kom bli med!

Dirigent Hans Olav Baden
Styreleder: Stephanie Røine,
stephanie.roine@gmail.com

HYGGETREFF

I Hauketo-Prinsdal kirke den andre tirsdagen i måneden kl 11.30. Gjest som gjerne har et tema, god lunsj, lotteri og allsang. Trenger du skyss, ta kontakt med Marit på mobil 99 73 86 00

Kontaktperson: Susanne Dommersnes Sivertsen, tlf.: 23 62 98 55 eller mail sd272@kirken.no

BESØKSTJENESTE

Vil du eller kjenner du noen som trenger en å snakke med. Vil du ha besøk? Vi snakker gjerne med deg.

Diakonimedarbeider Susanne kan komme til deg eller formidle kontakt med andre gjennom besøkstjenesten.

Kontaktperson: Susanne Dommersnes Sivertsen, tlf.: 40 81 41 54 eller mail sd272@kirken.no

Alle aktiviteter og arrangementer blir vurdert i forhold til hvordan smittevern ivaretas.

Hvis smittesituasjonen endrer seg, kan arrangementer bli avlyst på kort varsel. Følg med på nettsiden og Facebook!

Hjemmeside: kirken.no/hauketo-prinsdal

Facebook: [/HauketoPrinsdalMenighet](https://www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet)

GUDSTJENESTER

I HAUKETO-PRINSDAL KIRKE

Gudstjenestelista forutsetter at myndighetene tillater arrangement, og det kan komme endringer på kort varsel dersom smittesituasjonen endrer seg. Følg med på www.kirken.no/hauketo-prinsdal

JUNI

Søndag 6 juni kl 11: Gudstjeneste. Per Anders Nordengen.

Søndag 13 juni kl 11: Gudstjeneste med misjonærutsendelse. Per Anders Nordengen. Misjonsalliansen.

Søndag 20 juni kl 11: Fellesgudstjeneste i Holmlia kirke.

Søndag 27. juni kl 11: Sommergudstjeneste. Kjetil Hauge.

JULI

Søndag 4 juli kl 11: Sommergudstjeneste i Holmlia kirke.

Søndag 11 juli kl 11: Sommergudstjeneste. Per Anders Nordengen.

Søndag 18 juli kl 11: Sommergudstjeneste i Holmlia kirke. Silje Kivli Andreassen.

Søndag 25 juli kl 11: Sommergudstjeneste. Per Anders Nordengen.

AUGUST

Søndag 1 august kl 11: Sommergudstjeneste i Holmlia kirke. Birgitte Kessel.

Søndag 8 august kl 11: Sommergudstjeneste. Per Anders Nordengen.

Søndag 15 august kl 11: Sommergudstjeneste i Holmlia kirke. Birgitte Kessel.

Søndag 22 august kl 11: Oppstartsgudstjeneste for alle. Per Anders Nordengen og Eivind Hildre Spilling.

Søndag 29 august kl 18: Samtalegudstjeneste med konfirmantene. Eivind Hildre Spilling og Per Anders Nordengen.

SEPTEMBER

Søndag 5 september kl 11: Vise og sanggudstjeneste. Per Anders Nordengen og sangere / musikere.

Søndag 12 september kl 11: Gudstjeneste.

Søndag 19 september kl 11 og kl 13: Konfirmasjonsgudstjenester. Eivind Hildre Spilling og Per Anders Nordengen.

Søndag 26 september kl 11: Peer Gynt gudstjeneste. Per Anders Nordengen og skuespillere.

OKTOBER

Søndag 3 oktober kl 11: Fellesgudstjeneste i Holmlia. Per Anders Nordengen.

Søndag 10 oktober kl 11: Fellesgudstjeneste. Per Anders Nordengen.

ØNSKER DU SKYSS TIL GUDSTJENESTEN?

Ring Marit Bjerlin på tlf. 977 38 600 mellom kl 10.00 og 10.30 på søndager. Eller meld inn behov til diakon Susanne Dommersnes Sivertsen mandag – onsdag på tlf. 408 14 154.

FOR BARN:

I alle gudstjenester kl 11 som ikke er familiegudstjenester, er det «Barnas fem minutter» og åpent lekerom for alle barn.

KIRKEKAFFE

Det er kirkecaffe etter de aller fleste gudstjenester gjennom året. Hvis du har lyst å bidra med å bake kake eller servere på kaffen, ta gjerne kontakt! Det er alltid behov for flere frivillige medarbeidere!

Med forbehold om endringer dersom smittesituasjonen forandrer seg. Følg med på www.kirken.no/hauketo-prinsdal

SPORTS- GUDSTJENESTER I ØSTMARKSKAPELLET

24. mai: Karl-Johan Kjøde
30. mai: Anne-Marie Hindal
6. juni: Jens Bjelland
13. juni: Morten Holmqvist
20. juni: Jan Ørnulf Melbostad

Mer info og program: ostmarkskapellet.no

Alle gudstjenestene begynner kl 12

Kafeteria åpen 11–14, stengt under gudstjenesten

LIVSHJULET

2. februar – 18. mai 2021

DØPT

Ezra Olai Næsheim Brandsæter
14/2-2021

Benjamin Hauge Hasseleid
25/4-2021

Flora Jiangtao Wu
2/5-2021

GRAVFERD

Knut Theodor Soerennsen 17/2-2021

Karin Sofie Gulbrandsen 24/2-2021

Harry Lauritz Martinsen 10/3-2021

Ruth Karin Kjølstad 8/4-2021

Kari Sandberg 15/4-2021

Kate Elise Nilsen 6/5-2021

Timo Juhani Oksanen 10/5-2021

Annonser

STØTT KONGEVEIEN!

Vi er avhengige av annonseinntekter for å dekke trykkeriutgifter. Har du lyst til å støtte oss kan du bestille en annonse på kongeveien@gmail.com eller gi en gave på kontonr 1614 27 773 24. En stor takk til våre 'Prinsdalvenner' på Facebook som samler inn penger til Kongeveien!

**ANNE LINE
BEGRAVELSESBYRÅ**
Jomfrubråtveien 85,
1179 Oslo

 461 90 056
post@annelinebegravelsesbyraa.no

En verdig avskjed

**HOLMLIA
tannlegekontor**

Holmlia sentervei 12

Tannlegene

**HENNING MOEN
LØVAAS**
og
UNAI MANGAL

Tlf.: 22 61 42 08

adm@holmliatannlegene.no
www.holmliatannlegene.no

HOLMLIATANNLEGENE

Gunnar Ruud
Catering - Selskapsmat

Snitter - Koldtbord
Tapas - Selskapsmiddager
Og mye mer...

Ring **23 30 25 00** og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre, eller se meny på www.gunnarruud.no

... og *smaken*, den slår ingen !

DESIGN
KONS
UL
TE
T

RAVNBO
DESIGN +

Vi formgir Kongeveien. Behøver din organisasjon eller bedrift også design?
Kontakt Morten på 91 73 73 56
www.ravnbo.com

• LOGO/BRANDING • TRYKKSAKSDESIGN
• ILLUSTRASJON • WEBDESIGN

Annonser

STØTT KONGEVEIEN!

Vi er avhengige av annonseinntekter for å dekke trykkeriutgifter.

Har du lyst til å støtte oss kan du bestille en annonse på kongeveien@gmail.com eller gi en gave på kongevetil@gmail.com

En stor takk til våre 'Prinsdalvenner' på Facebook som samler inn penger til Kongeveien!

1614 27 773 24

HAUKETO IF

Hauketo IF har ulike treningstilbud for yngre klasser innen håndball, fotball, all-idrett og ballidrett.

Vi har også orienterings-gruppe og innebandy.

Sjekk www.hauketoif.no for informasjon om tilbudet.

Fotball Handball Allidrett og ballidrett O-gruppa Innebandy

DITT LOKALE BYGGEVAREHUS

Montér Oring Byggsenter
Slimeveien 4, 1277 Oslo • Tlf: 22 62 98 00
Mandag–fredag: 07:00–19:00 Lørdag: 09:00–15:00

Montér

Helt Opplagt på jobben

Sunnere - Renere - Enklere

Tlf. 0 23 46
www.HeltOpplagt.no

NOE HAR HENDT SOM IKKE FORANDRER NOE.

Vi har fusjonert, men alt er som før. Norges eldste bærebil - Wangs originale Chevrolet fra 1939 - fortsetter å gjøre tjeneste for familier som kommer til Wang Nordstrand eller Wang Majorstuen. Eller til Wang Hasle, vårt nye kontor. Eller til Olav Werner Stabekk eller Olav Werner Grünerløkka, selvfølgelig. Det er jo faktisk en hyggelig forandring.

OLAV WERNER BEGRAVELSESBYRÅ

Wang Nordstrand: Tlf 23 16 83 30
Wang Majorstuen: Tlf 23 19 61 50
Olav Werner Grünerløkka: Tlf 22 35 40 10
Olav Werner Stabekk: Tlf 67 12 19 89
Wang Hasle: Tlf 23 16 83 25

www.wangbegravelse.no www.olavwerner.no

Klemetsrud Dyreklinikk

Din lokale dyreklinikk med personlig oppfølging. Vi tar imot hunder, katter, kaniner og gnagere. I tillegg til veterinær allmenpraksis tilbyr vi også kiropraktikk, laser og atferdskonsultasjoner. I butikken har vi salg av kvalitetsfôr og pleiemidler.

Åpningstider:
Mandag – fredag 9-16
Torsdag langåpen til 18

Maurtuveien 4
ved Klemetsrud kirke
Telefon: 21 51 64 84
www.klemetdyr.no

Prinsdal Lille Klippotek

Nedre Prinsdalsvei 81
Tlf. 997 77 218

Åpent:
tirsdag, onsdag og fredag kl 11-17
Torsdager kl 13-19
Lørdag: Timebestilling

GAMLE TÅRNHUSET

R E S T A U R A N T

Vi ønsker hjertelig velkommen til våre flotte selskapslokaler og vår restaurant, midt på Kolbotn Torg.

VI TILBYR:

- * Stor lunsj for store og små
- * A la carte meny og tre retters «Tårnhusmeny» på kvelden
- * Happy Friday, første fredag hver måned
- * Catering
- * Selskapslokaler for 10 – 75 gjester
- * Kurs- og møtelokaler
- * Parkeringspark under Kolbotn Torg

Velkommen
til oss!

Se for øvrig alle våre tilbud på www.gamletaarnhuset.no

VÅRE ÅPNINGSTIDER:

Tirsdag til fredag fra kl 11.30 til 23.00

Lørdag fra kl 13.00 til 24.00

Søndag fra kl 15.00 til 22.00

tlf. 66 99 3000

bord@gamletaarnhuset.no

SAGA®

BEGRAVELSESBYRÅ

Begravelse til riktig pris

Vi har prisgaranti på våre tjenester. Det sikrer deg den beste prisen, uten at det går på bekostning av service og kvalitet. Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet.

Hos oss er du i trygge hender.

Telefon: 4000 2460

sagabegravelse.no

Ny inskripsjon på gravstein kr 5800,-

Ny inskripsjon til fast lav pris

Vi tilbyr også vedlikehold og oppussing

Stort utvalg av nye gravsteiner

Ring oss på telefon 4000 2448

gravstein24.no

ESBANG
Gruppen

Kun det beste, på dine vegne

PrivatMegleren består av lokale, engasjerte og kompetanserike meglere som i tillegg benytter seg av bransjens mest kraftfulle verktøy innen markedsføring.

Jeg bor og arbeider i området, har god lokalkunnskap og kan tilpasse salgsprosessen for enhver kunde og enhver bolig.

Ta kontakt for en uforpliktende boligprat.

PRIVATMEGLEREN
PANORAMA

Eiendomsmegler/Jurist Trond Svarød • tlf. 920 44 727
trond.svarod@privatmegleren.no

HVA TROEN BETYR

> MED KALL TIL SJUKEPLEIER

Oddbjørg Fjørtoft (78) vaks opp på Sandnes i Syvde på Sunnmøre. Ho opplevde som eit kall å bli sjukepleier og blei vigsla til det 3. januar 1965 i Molde domkyrkje. I mange år arbeida ho som avdelingssjukepleiar og anestesisjukepleier i Ålesund og Volda. Undervegs møtte ho Rolv, busette seg i Ørsta og Volda og dei har to gutar saman.

I 2011 flytta familien til Prinsdal for å være nære dei tre barnebarna der, dei andre tre er busette i Frankrike. I lag med dei, har det vore glede-rikt å lese i barnebibelen, syngje godnattsonger og vera saman i Hauketo-Prinsdal kirke. Vi har trivds i Prinsdal og eg har møtt mykje omsorg både av naboar, familie, vener og kyrkja i tida etter at Rolv døde.

– *Hva betyr troen for deg?*

– Troen på Gud i Jesu namn gir meg tryggleik og styrke i både gode og vanskelege tider. Det fyste eg kan hugse er at mor kom frå fjøsen og bad kveldsbøna «Gud som har oss småbarn kjær». Med den kristne trua og kallet til å vera sjukepleier, har trua på Jesus gitt meg tru på at eg ikkje er aleine. Og gjennom livet har eg prøvd å leve etter salmen til Mathias Orheim:

«Kvardagskristen vil eg vera
Samklang mellom liv og læra
Det er himmelsong på jord»

– Ofte bad eg i tenesta, når noko særleg kritisk sto på: «Kjære Gud, dette klarer eg ikkje åleine». Og ved den bøna har eg mange gonger kjend ei usynleg kraft ved sia mi som gav meg hjelp.

– *Hvordan ble du en kristen?*

– Eg vaks liksom inn i trua, gjekk på søndagsskule og i Barneforeining med handarbeid til inntekt for misjon på Madagaskar. Barnetrua ble forsterka på skulen med salmesong, bibelsoge, Fader vår og dei 10 bod. Og under konfirmasjonen min i 1957, blei eg minna på i ei salmestrofe frå «Vår Gud han er så fast ei borg»: «Med eige makt vi inkje vann, men med oss går den rette mann. Han heiter Jesu Krist». Og då eg vart vigsla som sjukepleiar, var det for meg ei stadfesting av at tru og teneste høyrer saman.

– *En troserfaring du vil dele?*

– I 1989 skulle pave Johannes Paul I med fly til Oslo. Same dagen, satt eg med ein alvorsam sjuk pasient på båre, i eit rutefly som skulle til Rikshospitalet. Pavens fly vart forsinka, og vi ble dirigert til å sirkle over Fornebu mens vi venta. Gradvis blei pasienten dårlegare og eg måtte be kabinpersonalet om hjelp med både surstoff, leie og intravenøs væsketilførsel. Eg sa: «No når vi er så nære himmelen, må di be saman med meg om at dette skal gå bra». Då vi etter halvannen ventetide i lufta kunne lande, kom ein av pilotane til meg: «No ser eg at du har fått bønesvar og med å halde flyet over skyene ordna eg med englevakt til pasienten».

INTERVJU: SVEIN-ERIK SKIBREK FOTO: PRIVAT/SVEIN-ERIK SKIBREK

Staben

I HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET

Fungerende sokneprest

Per Anders Nordengen

tlf. 95 20 78 92 // pn758@kirken.no

Daglig leder

Charlotte Randel

Tlf 23 62 98 50/52 // cr875@kirken.no

Diakonimedarbeider

Susanne D. Sivertsen

Tlf 40 81 41 54 // sd272@kirken.no

Organistvikar

Tone K. Holmgren

Tlf 98 64 92 21 // th897@kirken.no

Kateket

Eivind Tjomsland Spilling

Tlf. 23 62 98 54 // es724@kirken.no

Menighetsrådsleder

Ingjerd Karin Tørring

tlf. 90 67 82 58 // ingjerd@torring.no

Redaktørens hjørne

TEKST FRA EN VENN

Den teknikken er ikke oppfunnet som gjør at vi kan skru klokken tilbake. Men vi har en mulighet som vi ofte ikke tenker på: Vi kan trekke den opp igjen og på en måte begynne forfra. Det er mange som har kjørt livet helt fast og som mye er gått i stå for. Muligheten ligger i å ordne opp i det som det kan ordnes opp i, og så trekke klokka. Da tikker den videre. Livet kan ikke stoppes; det må leves! De av oss som mener at vi aldri gjør en feil, gjør heller ingen nye oppdagelser. Livet består av å prøve og feile, feile og prøve. Det er klokt å lære av sine feil, men det er ennå klokere å oppdage noe nytt gjennom den feilen man har gjort. Da ligger livets landskap åpent for nye muligheter. Tenk hvilken lykke!

TAKK, JØRN!

Det store i det små.

Det finnes noen merkelige geometriske figurer som kalles fraktaler. Jeg skal ikke gå inn på definisjonen her, det blir for komplisert, og det er ikke engang full enighet om hva som bør inngå i definisjonen. Men et karakteristisk trekk de fleste er enige om, er at en fraktal ser likedan ut uansett hvor små eller store biter av den vi betrakter. Enhver "helhet" gjenspeiles i alle "delene".

Mange av oss har blitt slått av likheten mellom en enkel atommodell og solsystemet, hvor solen svarer til atomkjernen og planetene til elektronene. Som elektronene går i ulike baner rundt kjernen, går planetene i baner rundt solen. Analogien er som vi vet ikke særlig presis, det er langt større forskjell mellom kjernen og elektronene enn mellom solen og planetene, og helt andre krefter rår i atomet enn i solsystemet. Men likevel.

Den største helheten vi kan tenke oss er universet. Finnes det en del som gjenspeiler denne helheten? Ja. Vi. Vi er i universet, det er opplagt. Men den andre siden av denne opplagte sannheten er at universet er i oss! Hvert bevissthetspunkt i universet gjenspeiler alt. Og vår utforskning av atomene, galaksene, livet og menneskesinnet gjør gradvis denne gjenspeilingen bevisst. Ta en eneste av alle de millioner av gåsunger som spretter fram i disse maidagene, og gransk den, mediter over den, og vit at hele uendeligheten er sammenrullet i den.

Det kan være vanskelig å se når bikkja pisser på gulvet, ungen sender krystallvasen i veggene med et brak og fiskegratengen svir seg i ovnen, men galaksene framfører sin majestetiske dans for deg.

THOR SANDMEL (73 år)

Pensjonist, har bodd i Prinsdal siden 1989.